

вѣчнѣю. Въ нѣмошхъ сѣщыа посѣтїи, и исѹбленіе даръи.
Иже въ мори, оупрѣви. Съ поутешествующими спутешествій.
Благочестивымъ царемъ сповѣстствій. Служашимъ
и милѹющимъ наꙗз, грѣхъвъ штавленіе даръи. Запо-
вѣдавшихъ наꙗз недостойнымъ молитися и нижъ, помил-
лій по велицкіи твоей милости. Поманіи гді, прѣжде оу-
сопшихъ Оѹи и братіи нашихъ, и оупокой а, идѣже при-
стѣшаестъ свѣтъ лицѣ твоегѡ. Поманіи гді, братіи нашихъ
плѣненныхъ, и избави а Т всакагш швстоаніа. Поманіи гді,
плодоносѧшихъ, и добродѣлающихъ во стыхъ твойхъ
црквахъ, и даждь имъ иже ко спасенію прошенія, и
жизнь вѣчнѣю. Поманіи гді, и наꙗз смиренныхъ, и грѣ-
шныхъ, и недостойныхъ рабъ твойхъ, и просвѣти наꙗз
оумъ скѣтомъ разумъ твоегѡ, и настави наꙗз на стезю
заповѣдей твойхъ, молитвами пречтыи вѣчныи нашеа вѣи,
и приснодѣи мріи, и всѣхъ твойхъ стыхъ. Ікш благосло-
вѣнъ еси ко вѣки вѣкѡвъ, амінь.

Конецъ великагш повечерія.

Прощеніе сице глаголется:

Прості ма Оѹи стый, и блгві, ёліка согрѣшихъ ко
всѧ дні живота моегѡ, и въ сій день безъ числѣ согрѣ-
шихъ дышею и тѣломъ, сномъ и лѣностю, помраченіемъ
вѣсёвскимъ, въ мыслехъ начистыхъ, въ забытїи оумѣ, и
во шсажденіи: согрѣшихъ сердцемъ, и всѣми моими чѣ-
стами, слѣхомъ и видомъ, вѣлеи и невѣлеи, и неѣсть тогѡ
грѣха, єгоже не сотворихъ, но и всѣхъ кайса. прості ма,
Оѹи стый, и благословіи, и помолися и мнѣ грѣшинѣмъ.

Начало съ вѣомъ малагш повечерія.

Сотвориша начало: Благословенъ вѣз наꙗз: глаголемъ:
Слава тебѣ вѣже наꙗз, слава тебѣ. Црквъ нѣный: Тртбс:
Слава Оѹи: Престаѧ тѣце: гді помиллій, трижды. слава,